

F. t. l. vedr. forskellige energiafgiftslove m.v.

Til nr. 9

Registrerede virksomheder indbetaler kun nettoenergifgiften af deres eget forbrug, dvs. afgiften minus eventuelle godtgørelser.

Det foreslås, at registrerede virksomheder heller ikke skal indbetale den del af CO₂-afgiften af eget forbrug, der er tilbagebetalingsberettiget efter CO₂-afgiftslovens § 9 eller tilskudsberettiget efter lov om statstilskud til dækning af udgifter til kuldioxidafgift i visse virksomheder med et stort energiforbrug.

Til § 7

Til nr. 1

Det foreslås præciseret, at der ved energiproduktion er tale om den mængde energi, der produceres og enten anvendes af virksomheden selv eller videregives.

Til nr. 2 og 3

Bemyndigelsen for de statslige told- og skattemyndigheder til at fastsætte bestemmelser vedrørende målere foreslås ændret til en bemyndigelse for skatteministeren i lighed med, hvad der gælder for bemyndigelsen i henhold til svovlafgiftslovens § 9, stk. 8. Samtidig foreslås det præciseret, at bestemmelsen også giver hjemmel til at fastsætte bestemmelser om selve målingen.

Til nr. 4

Der er tale om en sproglig præcisering af bestemmelsen.

Til nr. 5

Som hovedregel skal svovlindholdet i brændselleverancer måles. I en række tilfælde er det imidlertid unødigt komplicerende at stille krav om måling.

Det foreslås derfor, at virksomheder, der er registreret efter svovlafgiftslovens § 3, stk. 1 eller 2, kan opgøre svovlindholdet i leverancer af varer, der sælges, på grundlag af det maksimale svovlindhold, der kan forekomme i leverancerne. Dette maksimum skal anmeldes til de statslige told- og skattemyndigheder. Det anmeldte maksimum kan gælde for leverancerne i bestemte perioder eller for en eller flere bestemte leverancer. Den enkelte leverandør kan anmelde forskelligt maksimum for forskellige leverancer, blot må svovlindholdet i de leverancer, der er omfattet af anmeldelsen, aldrig ligge over det anmeldte maksimum for de pågældende leverancer. Bestemmelsen har til hensigt at gøre det lettere for leverandører af f.eks. olie og kul at opgøre svovlind-

holdet i især mindre leverancer, idet det oftest vil være uforholdsmæssigt dyrt at udtage prøver og analysere svovlindholdet i disse.

Til nr. 6

Der er alene tale om en præciserende henvisning.

Til nr. 7 og 8

Efter de allerede vedtagne regler kan virksomhederne få godtgjort svovlafgift, i det omfang de begrænser udledning af svovldioxid igennem binding af svovl i andre materialer (f.eks. aske). Godtgørelsen forudsætter, at virksomhederne måler den bundne svovl. I en række tilfælde er det imidlertid unødigt komplicerende at stille krav om måling.

Det foreslås derfor, at virksomhederne kan vælge i stedet at få beregnet godtgørelsen på grundlag af anmeldelse af minimumsindholdet af svovl, som bindes i andre materialer. Anmeldelsen af minimumsindholdene skal ske til de statslige told- og skattemyndigheder.

Til nr. 9 og 11

Ikrafttrædelsen af svovlafgiften forudsætter, at de afgiftspligtige lader sig registrere. Det bør ikke kunne betale sig at undlade at lade sig registrere med det samme med henblik på at spare svovlafgift.

Det foreslås derfor, at virksomheder, der har en lagerbeholdning på over 100 t, der ikke bliver registreret ved lovens ikrafttræden, og som den 1. oktober 1995 var registreret efter mineralolieafgiftsloven eller kulafgiftsloven, skal indsende en opgørelse til de statslige told- og skattemyndigheder over den lagerbeholdning af varer med et afgiftspligtigt svovlindhold, som de har ved lovens ikrafttræden, jf. dog bemærkningerne til nr. 10. De skal desuden betale afgift af denne lagerbeholdning senest 30 dage efter lovens ikrafttræden. Der foreslås indsat en hjemmel til straf i tilfælde af, at opgørelsen ikke indsendes.

Til nr. 10

Der er tale om en præcisering af, at virksomheder, der betaler afgift af den udledte mængde SO₂ til luften, ikke skal opgøre svovlindholdet i den mængde brændsler, virksomheden har på lager ved lovens ikrafttræden.

Til nr. 12

Bestemmelsen er indsat for at klargøre, at bundfradraget for afgiftspligtigt svovlindhold af varer, der er forbrugt i virksomheden, kun gælder, hvis varerne er leveret uden afgift til virksomheden. Det skyldes, at hvis varerne er leveret i afgiftsberigtiget stand, er